

LIETUVOS RESPUBLIKOS KONSTITUCINIS TEISMAS

SPRENDIMAS

DĖL TEISENOS BYLOJE PAGAL PAREIŠKĖJO – LIETUVOS RESPUBLIKOS SEIMO NARIŲ GRUPĖS PRAŠYMĄ IŠTIRTI, AR LIETUVOS RESPUBLIKOS 2007 METŲ VALSTYBĖS BIUDŽETO IR SAVIVALDYBIŲ BIUDŽETO FINANSINIŲ RODIKLIŲ PATVIRTINIMO ĮSTATYMO 8 STRAIPSNIS NEPRIEŠTARAUJA LIETUVOS RESPUBLIKOS KONSTITUCIJAI, AR LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS 1998 M. BALANDŽIO 1 D. NUTARIMO NR. 382 „DĖL BIUDŽETINIŲ ĮSTAIGŲ IR ORGANIZACIJŲ DARBUOTOJŲ DARBO UŽMOKESČIO, VALSTYBĖS SOCIALINIO DRAUDIMO BAZINĖS PENSIJOS IR MINIMALIŲ DYDŽIŲ DIDINIMO“ NUOSTATA NEPRIEŠTARAUJA LIETUVOS RESPUBLIKOS KONSTITUCIJAI, LIETUVOS RESPUBLIKOS GYVENTOJŲ PAJAMŲ GARANTIJŲ ĮSTATYMUI, NUTRAUKIMO

2008 m. rugsėjo 23 d.

Vilnius

Lietuvos Respublikos Konstitucinis Teismas, susidedantis iš Konstitucinio Teismo teisėjų Armano Abramavičiaus, Tomos Birmontienės, Prano Kuonio, Kęstučio Lapinsko, Zenono Namavičiaus, Egidijaus Šileikio, Algirdo Taminsko, Romualdo Kęstučio Urbaičio, sekretoriaujant Daivai Pitrėnaitei,

Konstitucinio Teismo tvarkomajame posėdyje apsvarstė pareiškėjo – Lietuvos Respublikos Seimo narių grupės, susidedančios iš Vytauto Bogušio, Jono Čekuolio, Algio Čapliko, Armino Lydekos, Raimondo Šukio, Henriko Žukausko, Rimanto Remeikos, Algirdo Monkevičiaus, Nijolės Steiblienės, Remigijaus Ačo, Sauliaus Lapėno, Vaclovo Karbauskio, Alvydo Ramanausko, Vydo Gedvilo, Jadvygos Zinkevičiūtės, Sauliaus Bucevičiaus, Onos Valiukevičiūtės, Vidos Marijos Čigriejienės, Arimanto Dumčiaus, Loretos Graužinienės, Virginijos Baltraitienės, Manfredo

Žymanto, Jono Ramono, Dailio Alfonso Barakausko, Vytauto Kamblevičiaus, Rimanto Smetonos, Zenono Mikučio, Petro Gražulio, Raimundo Palaičio, prašymą ištirti:

– ar Lietuvos Respublikos 2007 metų valstybės biudžeto ir savivaldybių biudžeto finansinių rodiklių patvirtinimo įstatymo 8 straipsnis neprieštarauja Lietuvos Respublikos Konstitucijos 30 straipsnio 2 daliai, konstituciniams asmenų lygiateisiškumo, teisinės valstybės principams;

– ar Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1998 m. balandžio 1 d. nutarimo Nr. 382 „Dėl biudžetinių įstaigų ir organizacijų darbuotojų darbo užmokesčio, valstybės socialinio draudimo bazinės pensijos ir minimalių dydžių didinimo“ nuostata „Patvirtinti nuo 1998 m. gegužės 1 dienos: <...> 2.3. taikomąjį minimalų gyvenimo lygį – 125 litus per mėnesį vienam Lietuvos Respublikos gyventojui“ neprieštarauja Lietuvos Respublikos Konstitucijos 30 straipsnio 2 daliai, konstituciniams valdžių padalijimo, asmenų lygiateisiškumo, teisinės valstybės principams, Lietuvos Respublikos gyventojų pajamų garantijų įstatymo 2 straipsnio 1 daliai.

Konstitucinis Teismas

nustatė:

I

1. Pareiškėjas – Seimo narių grupė kreipėsi į Konstitucinį Teismą su prašymu ištirti:

– ar 2007 metų valstybės biudžeto ir savivaldybių biudžeto finansinių rodiklių patvirtinimo įstatymo (toliau – ir Įstatymas) 8 straipsnis neprieštarauja Konstitucijos 30 straipsnio 2 daliai, konstituciniams asmenų lygiateisiškumo, teisinės valstybės principams;

– ar Vyriausybės 1998 m. balandžio 1 d. nutarimo Nr. 382 „Dėl biudžetinių įstaigų ir organizacijų darbuotojų darbo užmokesčio, valstybės socialinio draudimo bazinės pensijos ir minimalių dydžių didinimo“ (toliau – ir Vyriausybės 1998 m. balandžio 1 d. nutarimas Nr. 382) nuostata „Patvirtinti nuo 1998 m. gegužės 1 dienos: <...> 2.3. taikomąjį minimalų gyvenimo lygį – 125 litus per mėnesį vienam Lietuvos Respublikos gyventojui“ neprieštarauja Konstitucijos 30 straipsnio 2 daliai, konstituciniams valdžių padalijimo, asmenų lygiateisiškumo, teisinės valstybės principams, Gyventojų pajamų garantijų įstatymo 2 straipsnio 1 daliai.

Šis prašymas Konstituciniame Teisme gautas 2008 m. sausio 3 d.

2. Konstitucinio Teismo pirmininko 2008 m. sausio 9 d. potvarkiu Nr. 2B-04 pagal pareiškėjo – Seimo narių grupės prašymą Konstitucinio Teismo posėdžiui pradėta rengti byla Nr. 01/08.

II

1. 2007 metų valstybės biudžeto ir savivaldybių biudžeto finansinių rodiklių patvirtinimo įstatymo 8 straipsnyje nustatyta: „Nustatyti, kad nuo 2007 m. sausio 1 d. minimalus gyvenimo lygis yra 130 litų per mėnesį vienam Lietuvos Respublikos gyventojui.“

2. Vyriausybės 1998 m. balandžio 1 d. nutarimo Nr. 382 2 punkte *inter alia* nustatyta: „Patvirtinti nuo 1998 m. gegužės 1 dienos: <...> 2.3. taikomąjį minimalų gyvenimo lygį – 125 litus per mėnesį vienam Lietuvos Respublikos gyventojui.“

III

Pareiškėjo prašymas grindžiamas šiais argumentais.

1. Nei Vyriausybės 1998 m. balandžio 1 d. nutarimo Nr. 382 2.3. punkte, nei Įstatymo 8 straipsnyje nustatytas minimalus gyvenimo lygis (toliau – ir MGL) neatitinka realaus minimalaus gyvenimo lygio, kuris yra daug didesnis. Be to, ginčijamu teisiniu reguliavimu nustatytas MGL nėra indeksuojamas Gyventojų pajamų garantijų įstatymo nustatyta tvarka. Gyventojų pajamų garantijų įstatymo 1 straipsnyje (2003 m. liepos 1 d. redakcija) *inter alia* nustatyta, kad minimalus gyvenimo lygis (MGL) – tai šeimos mėnesinių pajamų suma, tenkanti vienam žmogui per mėnesį ir garantuojanti visiems minimalų socialiai priimtina poreikių patenkinimo lygį, atitinkantį organizmo maisto poreikius pagal fiziologines normas, taip pat minimalius drabužių, avalynės, baldų, ūkinių, sanitarijos ir higienos reikmenų, buto, komunalinių, buitinių, transporto, ryšių, kultūros ir švietimo paslaugų poreikius. Ginčijamu teisiniu reguliavimu yra pažeidžiamas konstitucinis teisinio saugumo principas, taigi ir konstitucinis teisinės valstybės principas, nes valstybė neįvykdė pareigos užtikrinti teisinio reguliavimo tikrumą ir stabilumą, apsaugoti teisinių santykių subjektų teises, taip pat įgytas teises, gerbti teisėtus interesus bei teisėtus lūkesčius.

2. Kadangi MGL dydis yra naudojamas atlygintinos žalos, padarytos smurtiniais nusikaltimais, taip pat baudų už nusikalstamą veiką bei administracinius teisės pažeidimus dydžiams nustatyti, nėra užtikrinamas realus ir adekvatus pažeistų žmogaus teisių ir laisvių gynimas. Taigi Įstatymo 8 straipsnis, Vyriausybės 1998 m. balandžio 1 d. nutarimo Nr. 382 nuostata „Patvirtinti nuo 1998 m. gegužės 1 dienos: <...> 2.3. taikomąjį minimalų gyvenimo lygį – 125 litus per mėnesį vienam Lietuvos Respublikos gyventojui“ prieštarauja Konstitucijos 30 straipsnio 2 daliai, kurioje nustatyta, kad asmeniui padarytos materialinės ir moralinės žalos atlyginimą nustato įstatymas.

3. Taikant konstitucinį asmenų lygiateisiškumo principą reikalaujama, kad teisėje pagrindinės teisės ir pareigos būtų įtvirtintos visiems vienodai. Kylant įvairių prekių ir paslaugų kainoms ir nekintant teisės aktuose nustatytam MGL dydžiui, jo neindeksuojant, nukentėję nuo nusikalstamų veikų asmenys gauna palyginti mažesnę kompensaciją nei anksčiau analogiškomis

sąlygomis nukentėję asmenys. Be to, asmuo, baudžiamas pinigine bauda, moka palyginti mažiau už tokį pat teisės pažeidimą nei asmuo, baustas prieš tam tikrą laiką. Taigi tiek Įstatyme, tiek Vyriausybės 1998 m. balandžio 1 d. nutarime Nr. 382 įtvirtintas ginčijamas teisinis reguliavimas pažeidžia konstitucinį asmenų lygiateisiškumo principą.

4. Vyriausybės 1998 m. balandžio 1 d. nutarimo Nr. 382 nuostata „Patvirtinti nuo 1998 m. gegužės 1 dienos: <...> 2.3. taikomąjį minimalų gyvenimo lygį – 125 litus per mėnesį vienam Lietuvos Respublikos gyventojui“ prieštarauja konstituciniam valdžių padalijimo principui ir Gyventojų pajamų garantijų įstatymo 2 straipsnio 1 daliai, kurioje nustatyta, kad minimalų gyvenimo lygį tvirtina Lietuvos Respublikos Aukščiausioji Taryba Vyriausybės teikimu ne rečiau kaip kas penkeri metai. Vyriausybė, ginčijamu nutarimu patvirtindama taikomąjį MGL, nepagrįstai perėmė įstatymų leidėjui įstatymu pavestas funkcijas. Be to, draudžiama žemesnės galios teisės aktais reguliuoti tuos visuomeninius santykius, kurie gali būti reguliuojami tik aukštesnės galios teisės aktais, taip pat žemesnės galios teisės aktuose draudžiama nustatyti tokį teisinį reguliavimą, kuris konkuruotų su nustatytoju aukštesnės galios teisės aktuose.

IV

Rengiant bylą Konstitucinio Teismo posėdžiui buvo gauti suinteresuoto asmens – Seimo atstovių Seimo narės Irenos Degutienės ir Seimo kanceliarijos Teisės departamento vyresniosios patarėjos Sigitos Krutkevičienės, suinteresuoto asmens – Vyriausybės atstovių Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministerijos Strateginio planavimo ir socialinės aprėpties departamento direktorės Vitos Safjan ir Teisės skyriaus vedėjos Vidos Marijos Zabarauskienės rašytiniai paaiškinimai.

1. Suinteresuoto asmens – Seimo atstovių teigimu, Įstatymo 8 straipsnis neprieštarauja Konstitucijos 30 straipsnio 2 daliai, konstituciniams asmenų lygiateisiškumo, teisinės valstybės principams. Jų pozicija grindžiama šiais argumentais.

1.1. MGL sąvoka Lietuvos teisinėje sistemoje yra gana paplitusi. Nors pagal savo esmę ji yra daugiau sietina su socialinę apsaugą bei paramą reglamentuojančiais teisiniais santykiais, tam tikros socialinės-ekonominės aplinkybės bei teisės aktų rengimo praktika nulėmė tai, kad MGL sąvoką imta vartoti ir kituose ne socialinę apsaugą bei paramą reglamentuojančiuose teisės aktuose, kaip antai teisės aktuose, reglamentuojančiuose žalos atlyginimą ar teisinę atsakomybę už teisės pažeidimų ar nusikaltimų padarymą. Tokia MGL samprata, kokia yra pateikta Gyventojų pajamų garantijų įstatyme, palaipsniui neteko prasmės. MGL pradėtas vartoti kaip tam tikras bazinis koeficientas. Suinteresuoto asmens – Seimo atstovės savo poziciją grindžia *inter alia* Konstitucinio Teismo 2007 m. kovo 20 d. nutarimo doktrininėmis nuostatomis ir nurodo, kad MGL vartojimas

teisinėje sistemoje vertintinas kaip teisiškai nekorektiškas, tačiau vien tai negali būti pagrindas pripažinti, kad ginčijamas teisinis reguliavimas prieštarauja Konstitucijai.

1.2. Nors ginčijamu įstatymu nustatytas MGL ir neatitinka realaus MGL, kuris turėtų užtikrinti minimalius gyventojų poreikius, išvardytus Gyventojų pajamų garantijų įstatyme, teisėti lūkesčiai, kartu ir konstitucinis teisinės valstybės principas, kurio vienas iš elementų yra teisinio saugumo principas, nebuvo pažeisti, kadangi dalis išmokų buvo didinamos didinant ne patį MGL, bet išmokų skaičiavimo koeficientą.

1.3. Įstatymuose nustatytų baudų ribos yra racionalios, o teismui, skiriančiam baudą, suteikta teisė vertinti teisinę reikšmę byloje turinčias aplinkybes ir atsižvelgti į jas.

Prievolė atlyginti asmeniui padarytą materialinę ir moralinę žalą atsiranda civiliniuose teisiniuose santykiuose, taip pat pažeidus administracinės ar baudžiamosios teisės normas. Atlyginamos žalos dydis įstatymuose su MGL nesiejamas, išskyrus atvejus, kai žala Lietuvos Respublikos smurtiniais nusikaltimais padarytos žalos kompensavimo įstatymo numatytais atvejais kompensuojama iš valstybės lėšų. Ar žalos atlyginimas iš valstybės lėšų yra pakankamas, – tai nėra Įstatymo atitikties Konstitucijai klausimas.

2. Suinteresuoto asmens – Vyriausybės atstovių teigimu, Vyriausybės 1998 m. balandžio 1 d. nutarimo Nr. 382 nuostata „Patvirtinti nuo 1998 m. gegužės 1 dienos: <...> 2.3. taikomąjį minimalų gyvenimo lygį – 125 litus per mėnesį vienam Lietuvos Respublikos gyventojui“ neprieštarauja Konstitucijos 30 straipsnio 2 daliai, konstituciniams valdžių padalijimo, asmenų lygiateisiškumo, teisinės valstybės principams, Gyventojų pajamų garantijų įstatymo 2 straipsnio 1 daliai. Jų pozicija grindžiama šiais argumentais.

2.1. Argumentai dėl ginčijamos Vyriausybės 1998 m. balandžio 1 d. nutarimo Nr. 382 nuostatos atitikties Konstitucijai yra iš esmės tokie pat, kaip ir suinteresuoto asmens – Seimo atstovių argumentai dėl Įstatymo 8 straipsnio atitikties Konstitucijai.

2.2. MGL dydis pagrįstai buvo tvirtinamas Vyriausybės nutarimais, tai nulėmė būtinumas tokį dydį nedelsiant taikyti. Iškart po Konstitucijos įsigaliojimo buvo susiklosčiusi ypatinga teisinė situacija, kai daugelis įstatymų, turinčių reglamentuoti Vyriausybės įgaliojimus, dar nebuvo priimti, taigi Vyriausybė priimdavo ir tokius nutarimus, kurių pagal įstatymus neturėjo įgaliojimų priimti.

V

Rengiant bylą Konstitucinio Teismo posėdžiui buvo gauti Lietuvos Respublikos teisingumo ministro Petro Baguškos, Lietuvos Respublikos finansų ministro Rimanto Šadžiaus rašytiniai paaiškinimai.

Konstitucinis Teismas

konstatuoja:

1. Vyriausybė 1998 m. balandžio 1 d. priėmė nutarimą Nr. 382 „Dėl biudžetinių įstaigų ir organizacijų darbuotojų darbo užmokesčio, valstybės socialinio draudimo bazinės pensijos ir minimalių dydžių didinimo“, kuris įsigaliojo 1998 m. balandžio 4 d. Šio nutarimo 2 punkte *inter alia* nustatyta: „Patvirtinti nuo 1998 m. gegužės 1 dienos: <...> 2.3. taikomąjį minimalų gyvenimo lygį – 125 litus per mėnesį vienam Lietuvos Respublikos gyventojui.“

Seimas 2006 m. gruodžio 7 d. priėmė 2007 metų valstybės biudžeto ir savivaldybių biudžeto finansinių rodiklių patvirtinimo įstatymą, kuris įsigaliojo 2006 m. gruodžio 19 d. Šio įstatymo 8 straipsnyje nustatyta: „Nustatyti, kad nuo 2007 m. sausio 1 d. minimalus gyvenimo lygis yra 130 litų per mėnesį vienam Lietuvos Respublikos gyventojui.“

Tiek Įstatymo 8 straipsnis, tiek Vyriausybės 1998 m. balandžio 1 d. nutarimo Nr. 382 nuostata „Patvirtinti nuo 1998 m. gegužės 1 dienos: <...> 2.3. taikomąjį minimalų gyvenimo lygį – 125 litus per mėnesį vienam Lietuvos Respublikos gyventojui“, kuriuos ginčija pareiškėjas, skirti MGL dydžiui nustatyti. MGL kaip tam tikro teisės instituto samprata įtvirtinta Gyventojų pajamų garantijų įstatymo 1 straipsnyje. MGL – tai šeimos mėnesinių pajamų suma, tenkanti vienam žmogui per mėnesį ir garantuojanti visiems minimalų socialiai priimtina poreikių patenkinimo lygį, atitinkantį organizmo maisto poreikius pagal fiziologines normas, taip pat minimalius drabužių, avalynės, baldų, ūkinių, sanitarijos ir higienos reikmenų, buto, komunalinių, buitinių, transporto, ryšių, kultūros ir švietimo paslaugų poreikius.

Pažymėtina, kad MGL kaip teisės institutas *per se* nėra įtvirtintas Konstitucijoje.

2. Paminėtina, kad Seimas 2007 m. gruodžio 6 d. priėmė Lietuvos Respublikos 2008 metų valstybės biudžeto ir savivaldybių biudžeto finansinių rodiklių patvirtinimo įstatymą, kuris įsigaliojo 2007 m. gruodžio 15 d. Šio įstatymo 8 straipsnyje nustatyta: „Nustatyti, kad 2008 metais minimalus gyvenimo lygis yra 130 litų per mėnesį vienam Lietuvos Respublikos gyventojui.“ Toks teisinis reguliavimas yra iš esmės analogiškas įtvirtintajam 2007 metų valstybės biudžeto ir savivaldybių biudžeto finansinių rodiklių patvirtinimo įstatymo 8 straipsnyje, kurį pareiškėjas ginčija.

3. Seimas 2008 m. liepos 15 d. priėmė Lietuvos Respublikos minimaliojo darbo užmokesčio dydžių, socialinės apsaugos išmokų ir bazinio bausmių ir nuobaudų dydžio indeksavimo įstatymą (toliau – ir Indeksavimo įstatymas), kuris su tam tikromis išimtimis įsigaliojo 2008 m. rugpjūčio 1 d. Šis įstatymas nustato socialinės apsaugos išmokų atskaitos rodiklius, jų patvirtinimo tvarką, bazinį bausmių ir nuobaudų dydį ir jo taikymą, minimaliojo darbo užmokesčio dydžių, socialinės apsaugos išmokų atskaitos rodiklių, pareigūnų ir karių valstybinių pensijų, iki 1991 m. liepos 1 d.

paskirtų pareigūnų ir karių valstybinių pensijų už tarnybą (išstarnautus metus) ir netekto darbingumo pensijų bei teisėjų valstybinių pensijų indeksavimą (Indeksavimo įstatymo 1 straipsnis).

4. Pažymėtina, kad įsigaliojus Indeksavimo įstatymui kituose teisės aktuose vartojamas rodiklis „minimalus gyvenimo lygis“, arba „MGL“, kaip nurodoma Indeksavimo įstatymo 10 straipsnio 3 dalyje, „yra tapatus ir lygus bazinei socialinei išmokai“, o teisės aktuose, reglamentuojančiuose nusikalstamų veikų ir administracinių teisės pažeidimų kvalifikavimą bei bausmių ir nuobaudų dydžių apibrėžimą ir apskaičiavimą, vartojamas rodiklis „minimalusis gyvenimo lygis“, arba „MGL“, kaip nurodoma Indeksavimo įstatymo 10 straipsnio 4 dalyje, „yra tapatus ir lygus baziniam bausmių ir nuobaudų dydžiui“.

Pažymėtina ir tai, kad įsigaliojus Indeksavimo įstatymui neteko galios Gyventojų pajamų garantijų įstatymas (Indeksavimo įstatymo 9 straipsnis), kuriame buvo įtvirtinta MGL teisės instituto samprata.

4.1. Pagal Indeksavimo įstatymo 2 straipsnio 2 dalies 1 punktą bazinė socialinė išmoka – tai rodiklis socialinės apsaugos išmokoms ir kitiems teisės aktų nustatytiems dydžiams apibrėžti ir apskaičiuoti. Indeksavimo įstatymo 3 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad bazinis bausmių ir nuobaudų dydis – tai rodiklis, taikomas nusikalstamoms veikoms ir administraciniams teisės pažeidimams kvalifikuoti bei bausmių ir nuobaudų dydžiams apibrėžti ir apskaičiuoti.

Socialinės apsaugos išmokų atskaitos rodiklių (o bazinė socialinė išmoka ir yra vienas jų) indeksavimas nustatytas Indeksavimo įstatymo 4, 6 straipsniuose. Bazinio bausmių ir nuobaudų dydžio indeksavimo tvarka nustatyta Įstatymo 4, 7 straipsniuose. Paminėtina, kad pagal Indeksavimo įstatymo 10 straipsnio 5 dalį pradinį bazinį bausmių ir nuobaudų dydį iki 2008 m. rugpjūčio 1 d. patvirtina Vyriausybė.

4.2. Indeksavimo įstatymo 10 straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad šio įstatymo įsigaliojimo dieną bazinės socialinės išmokos dydis yra prilyginamas tą dieną galiojusiam MGL dydžiui. Taigi pagal Indeksavimo įstatymą bazinė socialinė išmoka ir MGL savo skaitmenine reikšme buvo suvienodinta, tačiau bazinės socialinės išmokos ir MGL skaitmeninės reikšmės tapatumas nesuponuoja socialinės išmokos ir MGL institutų tapatumo, t. y. savo turiniu šie institutai nėra tapatūs.

Tiek bazinė socialinė išmoka, tiek bazinis bausmių ir nuobaudų dydis, kaip minėta, yra tam tikri rodikliai, skirti socialinės apsaugos išmokoms ir kitiems teisės aktų nustatytiems dydžiams apibrėžti ir apskaičiuoti bei nusikalstamoms veikoms ir administraciniams teisės pažeidimams kvalifikuoti, bausmių ir nuobaudų dydžiams apibrėžti ir apskaičiuoti; jie nėra siejami su MGL instituto samprata, kuri buvo įtvirtinta Gyventojų pajamų garantijų įstatyme. Kaip minėta, pagal Gyventojų pajamų garantijų įstatymą MGL – tai šeimos mėnesinių pajamų suma, tenkanti vienam

žmogui per mėnesį ir garantuojanti visiems minimalų socialiai priimtina poreikių patenkinimo lygį, atitinkantį organizmo maisto poreikius pagal fiziologines normas, taip pat minimalius drabužių, avalynės, baldų, ūkinių, sanitarijos ir higienos reikmenų, buto, komunalinių, buitinių, transporto, ryšių, kultūros ir švietimo paslaugų poreikius.

Šiame kontekste pažymėtina, kad pareiškėjų ginčijamas teisinis reguliavimas formaliai nebuvo panaikintas, tačiau priėmus Indeksavimo įstatymą jis buvo pakeistas tuo aspektu, kad neliko MGL instituto.

5. Pareiškėjo abejonės dėl ginčijamo teisinio reguliavimo atitikties Konstitucijai susijusios su MGL instituto paskirtimi, samprata, *inter alia* su tuo, kad ir Vyriausybės 1998 m. balandžio 1 d. nutarimo Nr. 382 2.3. punkte, ir Įstatymo 8 straipsnyje nustatytas MGL šio instituto sampratos požiūriu yra nerealaus dydžio.

6. Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, darytina išvada, kad įsigaliojus Indeksavimo įstatymui neliko MGL teisės instituto, su kuriuo susijęs teisinis reguliavimas, įtvirtintas Vyriausybės 1998 m. balandžio 1 d. nutarime Nr. 382 ir Įstatyme, yra ginčijamas pareiškėjo. Vadinasi, šioje konstitucinės justicijos byloje nebelieka tyrimo dalyko.

7. Konstitucinio Teismo įstatymo 80 straipsnio, reglamentuojančio Konstitucinio Teismo atsisakymą nagrinėti paklausimą, 2 dalyje nustatyta, kad jeigu paklausimo nagrinėjimo metu nebelieka nagrinėjimo dalyko, Konstitucinis Teismas šiuo pagrindu nutraukia pradėtą teiseną.

Ši Konstitucinio Teismo įstatymo nuostata *mutatis mutandis* taikytina ir prašymų ištirti teisės akto atitiktį Konstitucijai (kitam aukštesnės galios teisės aktui) nagrinėjimui bei atitinkamų sprendimų priėmimui (Konstitucinio Teismo 2006 m. rugsėjo 21 d., 2007 m. rugsėjo 6 d. nutarimai, 2007 m. lapkričio 13 d. sprendimas).

8. Atsižvelgiant į išdėstytus argumentus konstatuotina, kad šioje konstitucinės justicijos byloje pradėta teiseną nutraukti.

Vadovaudamasis Lietuvos Respublikos Konstitucinio Teismo įstatymo 22 straipsnio 3, 4 dalimis, 28 straipsniu, 80 straipsnio 2 dalimi, Lietuvos Respublikos Konstitucinis Teismas

nusprendžia:

Nutraukti pradėtą teiseną byloje Nr. 01/08 pagal pareiškėjo – Lietuvos Respublikos Seimo narių grupės prašymą ištirti, ar Lietuvos Respublikos 2007 metų valstybės biudžeto ir savivaldybių biudžeto finansinių rodiklių patvirtinimo įstatymo 8 straipsnis neprieštarauja Lietuvos Respublikos Konstitucijos 30 straipsnio 2 daliai, konstituciniams asmenų lygiateisiškumo, teisinės valstybės principams, taip pat ar Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1998 m. balandžio 1 d. nutarimo Nr. 382 „Dėl biudžetinių įstaigų ir organizacijų darbuotojų darbo užmokesčio, valstybės socialinio draudimo

bazinės pensijos ir minimalių dydžių didinimo“ nuostata „Patvirtinti nuo 1998 m. gegužės 1 dienos: <...> 2.3. taikomąjį minimalų gyvenimo lygį – 125 litus per mėnesį vienam Lietuvos Respublikos gyventojui“ neprieštarauja Lietuvos Respublikos Konstitucijos 30 straipsnio 2 daliai, konstituciniams valdžių padalijimo, asmenų lygiateisiškumo, teisinės valstybės principams, Lietuvos Respublikos gyventojų pajamų garantijų įstatymo 2 straipsnio 1 daliai.

Šis Konstitucinio Teismo sprendimas yra galutinis ir neskundžiamas.

Sprendimas skelbiamas Lietuvos Respublikos vardu.

Konstitucinio Teismo teisėjai:

Armanas Abramavičius

Toma Birmontienė

Pranas Kuconis

Kęstutis Lapinskas

Zenonas Namavičius

Egidijus Šileikis

Algirdas Taminskas

Romualdas Kęstutis Urbaitis